

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ทหหรือข้อกฎหมายมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ศธ ๐๒๐๖.๑๐/๔๑๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะเป็นกรรมการใน ก.ค.ศ. อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรืออนุกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ในขณะที่เดียวกันมิได้ เว้นแต่การเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการโดยตำแหน่ง” จึงทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินการเพื่อแต่งตั้งอนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ ตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ซึ่งมีองค์ประกอบจากกรรมการ ก.ค.ศ. ที่เป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมดว่า กรรมการใน ก.ค.ศ. ที่เป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็น อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ จะเป็นกรรมการใน ก.ค.ศ. อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และอนุกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ในขณะที่เดียวกัน และเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ หลายคณะในขณะที่เดียวกันได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน ก.ค.ศ. โดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) และผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงาน ก.ค.ศ.) แล้ว มีข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ก.ค.ศ. ได้แต่งตั้ง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ ตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง เพื่อดำเนินการใดๆ แทน ก.ค.ศ. หรือทำหน้าที่เช่นเดียวกับอนุกรรมการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หลายคณะ และได้มีการแต่งตั้งกรรมการใน ก.ค.ศ. ที่เป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ ในขณะเดียวกันหลายคณะ ทำให้

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๐๙๐๑/๐๕๙๒ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เกิดผลกระทบต่อหน้าที่การสอนซึ่งเป็นภารกิจหลักของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และเมื่อพิจารณามาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะเป็นกรรมการใน ก.ค.ศ. อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อนุกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ในขณะเดียวกันมิได้ เว้นแต่การเป็นกรรมการหรือ อนุกรรมการโดยตำแหน่ง” ทำให้เกิดปัญหาว่า คำว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ ...” มีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อดำเนินการใด ๆ แทน ก.ค.ศ. หรือทำหน้าที่เช่นเดียวกับอนุกรรมการอื่นตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งกรรมการใน ก.ค.ศ. อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อนุกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้คณะใดคณะหนึ่งได้เพียงคณะเดียว แต่ไม่รวมถึงการแต่งตั้ง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง ซึ่งกำหนดให้มีองค์ประกอบจาก ก.ค.ศ. ที่เป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้โดยเฉพาะแล้ว จึงมีประเด็นจะต้องพิจารณาว่า คำว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗” ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับแต่งตั้งเป็น อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ จะเป็นกรรมการใน ก.ค.ศ. อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรืออนุกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ในขณะเดียวกันได้หรือไม่ และจะเป็น อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ หลายคณะในขณะเดียวกันได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) มีความเห็นเป็นสองฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๑๘^๑ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับหลักการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว จะเห็นได้ว่ามาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง มีความมุ่งหมายจะ

^๑มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะเป็น กรรมการใน ก.ค.ศ. อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรืออนุกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ในขณะเดียวกันมิได้ เว้นแต่การเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการโดยตำแหน่ง

^๒มาตรา ๑๗ ก.ค.ศ. มีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการวิสามัญ เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ” เพื่อทำการใด ๆ แทน ก.ค.ศ. หรือทำหน้าที่เช่นเดียวกับคณะอนุกรรมการอื่นที่กำหนดตาม พระราชบัญญัตินี้ได้

ในกรณีที่ตั้ง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออก จากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ให้ตั้งจากกรรมการ ก.ค.ศ. ที่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย สองคน และกรรมการ ก.ค.ศ. ที่เป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งใน สามของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด และให้นำมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ให้เป็นบททั่วไปที่ให้อำนาจ ก.ค.ศ. แต่งตั้งบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นบุคคลภายนอกหรือข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็น อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อทำการใด ๆ แทน ก.ค.ศ. หรือทำหน้าที่ เช่นเดียวกับอนุกรรมการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งแตกต่างจากการกำหนดให้ ก.ค.ศ. แต่งตั้ง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจาก ราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง^๓ ซึ่งมีองค์ประกอบกำหนดไว้ เป็นการเฉพาะให้ ก.ค.ศ. ที่เป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวนไม่น้อยกว่า หนึ่งในสามของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมดดำรงตำแหน่งอนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ ดังนั้น บทบัญญัติมาตรา ๑๘^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการ ศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่บัญญัติว่าภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ ข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาจะดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการใน ก.ค.ศ. อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขต พื้นที่การศึกษา หรืออนุกรรมการอื่น ในขณะเดียวกันมิได้ จึงมีความมุ่งหมายที่จะบังคับใช้กับ อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ ตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง เท่านั้น โดยไม่หมายความรวมถึง อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออก จากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง ด้วย

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๑๘ ที่บัญญัติให้อยู่ภายใต้ บังคับมาตรา ๑๗ นั้น คำว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ ...” จะต้องพิจารณามาตรา ๑๗ ทั้งมาตรา กล่าวคือ หากกฎหมายประสงค์ที่จะยกเว้นความในวรรคใดวรรคหนึ่งไม่ให้อยู่ภายใต้บังคับของ มาตราใดจะต้องบัญญัติไว้ให้ชัดเจน ดังเช่นกฎหมายหลายฉบับที่บัญญัติให้อยู่ภายใต้บังคับ เฉพาะวรรคใดวรรคหนึ่งของมาตราใด ก็ต้องระบุวรรคของมาตรานั้นกำกับไว้เพื่อมิให้เกิดปัญหา การตีความขึ้นในภายหลัง เช่น ร่างพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. .... (มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙)^๕ และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (มาตรา ๒๔ และมาตรา

^๓โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๕ร่างพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. .... (เรื่องเสร็จที่ ๖๔๐/๒๕๕๐)

มาตรา ๓๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา ให้พนักงานสอบสวนหรือศาลส่งผู้ต้องหาหรือจำเลยไปรับการตรวจที่สถานบำบัดรักษา พร้อมทั้ง รายละเอียดพฤติการณ์แห่งคดี

เมื่อสถานบำบัดรักษาและผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้แล้ว ให้จิตแพทย์ตรวจวินิจฉัยความผิดปกติ ทางจิต และทำความเข้าใจเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานสอบสวนหรือศาลว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยสามารถ ต่อสู้คดีได้หรือไม่ แล้วรายงานผลการตรวจวินิจฉัยและประเมินความสามารถในการต่อสู้คดีให้พนักงาน สอบสวนหรือศาลทราบภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ และอาจขยายระยะเวลาได้อีก ไม่เกินสี่สิบห้าวัน

เพื่อประโยชน์ในการประเมินความสามารถในการต่อสู้คดี ให้สถานบำบัดรักษามีอำนาจเรียก เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องหาหรือจำเลยจากสถานพยาบาลอื่นได้

๒๗)^๖ ซึ่งได้ระบุไว้ชัดเจนในกรณีที่ประสงค์จะให้บทบัญญัติอยู่ภายใต้บังคับของมาตราใด ก็ระบุวรรคของมาตรานั้นกำกับไว้ทุกครั้ง ดังนั้น คำว่าภายใต้บังคับมาตรา ๑๗” จึงมีความมุ่งหมายที่

ให้นำความในมาตรา ๓๐ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการตรวจวินิจฉัยความผิดปกติทางจิตตามวรรคสองโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยถูกคุมขัง และมีความจำเป็นต้องรับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ในสถานบำบัดรักษาเพื่อการสังเกตอาการ ตรวจวินิจฉัย บำบัดรักษาและประเมินความสามารถในการต่อสู้คดี สถานบำบัดรักษาอาจขอให้พนักงานสอบสวนหรือศาลกำหนดวิธีการ เพื่อป้องกันการหลบหนีหรือเพื่อป้องกันอันตรายก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการรายงานผลการตรวจวินิจฉัยและประเมินความสามารถในการต่อสู้คดีตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้สถานบำบัดรักษาสำหรับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ควบคุมและบำบัดรักษา โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ต้องหาหรือจำเลย จนกว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหายหรือทุเลาและสามารถต่อสู้คดีได้ เว้นแต่พนักงานสอบสวนหรือศาลจะมีคำสั่งหรือมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ให้จิตแพทย์ผู้บำบัดรักษาทำรายงานผลการบำบัดรักษาส่งให้พนักงานสอบสวนหรือศาลภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ในกรณีที่จิตแพทย์เห็นว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยยังไม่สามารถต่อสู้คดีได้ ให้รายงานผลการบำบัดรักษาทุกหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่พนักงานสอบสวนหรือศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ในระหว่างการบำบัดรักษา เมื่อจิตแพทย์ผู้บำบัดรักษาเห็นว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้รับการบำบัดรักษาจนความผิดปกติทางจิตหายหรือทุเลา และสามารถต่อสู้คดีได้แล้ว ให้รายงานผลการบำบัดรักษาต่อพนักงานสอบสวนหรือศาลทราบโดยไม่ชักช้า

หลักเกณฑ์และวิธีการในการรายงานผลการบำบัดรักษาตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

^๖ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (เรื่องเสร็จที่ ๔๙๓ – ๔๙๔/๒๕๕๐)

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๖ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้กล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี

ฯลฯ

ฯลฯ”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๔/๑ วรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่รับหรือยกเรื่องกล่าวหาที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาก็ได้

(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้

จะใช้บังคับทั้งมาตรา นอกจากนี้ เมื่อได้พิจารณาเจตนารมณ์จากการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ปรากฏเจตนารมณ์ในการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๑๘ ที่กำหนดให้อยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ว่า มีความมุ่งหมายห้ามข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นกรรมการใน ก.ค.ศ. หรืออนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรืออนุกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ในขณะเดียวกัน แต่ไม่ได้กำหนดห้ามการเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หลายคณะในขณะเดียวกัน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้ว เห็นว่า ปัญหาข้อหารือของสำนักงาน ก.ค.ศ. เป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องมีการวินิจฉัยโดยรอบคอบซึ่งจะเป็นการวางหลักกฎหมายต่อไป จึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๒^๙ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ จัดให้มีการประชุมร่วมกันของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒ และคณะที่ ๘) เพื่อพิจารณาประเด็นปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒ และคณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน ก.ค.ศ. ประกอบกับข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นว่า คำว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ ...” เป็นถ้อยคำที่เพิ่มเติมขึ้นในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีได้ระบุถึงข้อความในวรรคใดวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗ โดยเฉพาะเจาะจง ประกอบกับเจตนารมณ์ในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายในครั้งนั้นมุ่งหมายที่จะห้ามข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นกรรมการใน ก.ค.ศ. หรืออนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรืออนุกรรมการอื่นในขณะเดียวกัน แต่ไม่ได้กำหนดห้ามการเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หลายคณะใน

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

(๓) เรื่องที่เป็นกรกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า การดำเนินการต่อผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายอื่นเสร็จสิ้นและเป็นไปโดยชอบแล้ว และไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้นไม่เที่ยงธรรม”

๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

๙ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านหรือต้องการความรอบคอบในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจขอให้กรรมการกฤษฎีกาสองหรือสามคณะมาประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษก็ได้

ในการประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการกฤษฎีกาซึ่งมีอาวุโสที่สุดเป็นประธานในที่ประชุม และต้องมีกรรมการกฤษฎีกามาประชุมไม่น้อยกว่าหกคนโดยต้องเป็นกรรมการกฤษฎีกาจากทุกคณะที่ได้เชิญประชุม จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่ในการวินิจฉัยประเด็นสำคัญ ประธานในที่ประชุมจะให้การวินิจฉัยประเด็นนั้นจนกว่าจะมีกรรมการกฤษฎีกามาประชุมมากกว่าหกคนก็ได้

ขณะเดียวกัน อีกทั้งเมื่อคำนึงถึงข้อเท็จจริงว่า ตามมาตรา ๒๕^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ อนุกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดของหน่วยงานอื่น เช่น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม และสถาบันการพลศึกษาในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ก็มีอยู่ และมีฐานะเป็นคณะอนุกรรมการอื่นตามมาตรา ๑๘^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย

ดังนั้น การที่มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะเป็นกรรมการใน ก.ค.ศ. อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรืออนุกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ในขณะเดียวกันมิได้” จึงย่อมหมายความว่า การห้ามเฉพาะการเป็นกรรมการใน ก.ค.ศ. อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และอนุกรรมการอื่นเท่านั้น แต่ไม่รวมถึงอนุกรรมการวิสามัญตามมาตรา ๑๗^{๑๒} ด้วย ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจึงเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ ตามมาตรา ๑๗ หลายคณะในขณะเดียวกันได้

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จਾਲะ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๕๓

^{๑๐}มาตรา ๒๕ ในส่วนราชการอื่นนอกจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ ก.ค.ศ. ตั้ง อ.ก.ค.ศ. เพื่อทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนราชการนั้น ทั้งนี้ การตั้ง การพ้นจากตำแหน่งและขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

บรรดาบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้หรือในกฎหมายอื่นที่อ้างถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาให้หมายถึง อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้งตามวรรคหนึ่งด้วย เว้นแต่ ก.ค.ศ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับกับหน่วยงานการศึกษาอื่นใดที่จำเป็นต้องมี อ.ก.ค.ศ. ของหน่วยงานการศึกษานั้นโดยเฉพาะด้วย

ในกรณีที่ส่วนราชการตามวรรคหนึ่งมิใช่ส่วนราชการในกระทรวง ให้ ก.ค.ศ. มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนราชการนั้น

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น